

i Forordn. af 3die Decbr. 1828 findes i sidste Stykke af § 9, og derefter kan man vel, naar et Document engang er udfærdiget paa behørigt stempelt Papir, tilføje visse Diposter og nærmere Bestemmelser, men der er gjort Undtagelser, naar f. Ex. flere Personer indbrages i Forpligtelsen, eller noget nyt Pant stilles; i saa Tilfælde skal der bruges nyt Stempelpapir, hvorimod § 19 i Udkastet medfører, at man kan gjøre Paategning paa Documentet uden Brug af nyt Papir, forsaavidt det brugte Papir har den Tugtvardi, at der fra først af kunde have været optaget disse senere Bestemmelser i Documentet i Overensstemmelse med Stempelloven. Udvalgets Fleertal har til 1ste Stykke af denne Paragraph stillet Forslag om, at andet Punktum skulde forandres; dette Forslag gaaer imidlertid ikke ud paa nogen Forandring i Realiteten, men er en Følge af det første Endringsforslag, som Thinget nu har vedtaget. Det er nemlig en Selvfølge, at Bestemmelsen om, at man kan gjøre Paategning paa et Document uden ny Stempelafgift, saafremt det samlede Beløb ikke overstiger den højeste Værdi, for hvilken den brugte Tugt gjælder, ikke passer længere, naar man har forandret Scalaen saaledes, at Stempelpapiret beregnes npiagtig til $\frac{3}{4}$ pCt. eller $\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien. Ved § 20 skal jeg ikke opholde mig. Paragraph 21 samler paa et Sted forskellige Regler, som deels have været adspalttede paa flere Steder i Forord. af 1828 og tilbeels hidtil ikke have været tilstede i en saadan Fuldstændighed, som maa anses for ønskelig. Til Litra a har Udvalget stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at Indenrigsministeriet skal udstede en Fortegnelse over de forskellige, sædvanligt forekommende udenlandske Pengesorter, hvilken skal følges ved Tugtberegningen. Dette Forslag gaaer forsaavidt ud fra samme Tanke som den, der ligger i selve Udkastet, men er en mere almindelig Bestemmelse. Grunden til Bestemmelsen er naturligvis den, at man finder, at det vil være en Rettelse for Vedkommende be-

stemt at vide, til hvilken Priis de fremmede Pengesorter skulde beregnes, uden i saa Henseende at være underkastede en varslende Cours, og det er jo muligt, at Coursen paa en fremmed Pengesort kan være forandret efter Documentets Oprettelse, uden at Kundskab derom endnu er kommen hen til det Sted, hvor Documentet oprettes. Det vigtigste Punkt i denne Paragraph er iøvrigt Litra. f, som giver Regel for, hvorledes man skal beregne Beløbet af aarlige Ydelser eller Indtægter, der betinges eller tillægges for bestandig eller for enkelte eller flere Personers Levetid eller for ubestemt Tid. Udvalget har i saa Henseende ikke været aldeles enigt; de 6 Medlemmer have forenet sig om en Indstilling, der gaaer ud paa, at man skulde fastholde den Beregningsmaade, som er gjort gjældende i Forordningen af 1828, nemlig at beregne det 5=Dobbelte, naar den ubestemte Tid, for hvilken aarlige Ydelser eller Indtægter blive at beregne, ikke er bestemt ved, at det er en eller flere Personers Levetid, der er Spørgsmaal om, ligesom man har meent, at der ogsaa kun skulde finde Beregning efter det 5=Dobbelte Sted ved Af-tægtscontracter, idet man er gaaet ud fra, at Af-tægtscontracter, uagtet de stiftes for visse Personers Levetid, dog ofte kun ville vare eller have Gyldighed en kort Tid, fordi det i Regelen er ældre Folk, der komme paa Af-tægt. Derimod har Udvalgets Fleertal meent, at mod disse Undtagelser vilde det være rigtigt for at raade Bod paa det Tab, der kunde opstaae for Statskassen ved at sætte det 7=Dobbelte ned til det 5=Dobbelte i hine Tilfælde til Gjengjæld at forhøje dette Beløb fra det 7=Dobbelte til det 10=Dobbelte, hvor Contracten ellers indgaaes for en eller flere Personers Levetid, idet det i Regelen vistnok maa antages, at saadanne Contracter ville være fuldkommen i 10 Aar og meget ofte vistnok langt derover. Et Mindretal har imidlertid ikke sluttet sig til Udvalgets øvrige Medlemmer i denne Henseende.